

Avisa til MLG

UTGITT AV MARXIST-LENINISTISKE GRUPPER PÅ UNIVERSITETET

NR. 1 - 1972

SVAR PÅ
»SOSIALISTENS»
EKSTRANUMMER

BAKSIDA

HVA VIL
MLG?

LEDER
SIDE 2

Er ml'erne en gjeng vinglepaver?

Er vårt parti feilfritt? Nei, ingen bevegelse som konsekvent kaster seg ut i klassekampen, kan unngå å gjøre feil. "Feilfri" er bare de som ingenting gjør, som bare forteller hva andre burde gjøre. Forskjellen på disse to retningene er at den første slåss seg fram til en riktig linje under kampen, og driver bevegelsen framover. Den andre er så redd for å gjøre feil at den ikke utvikler noe i det hele tatt.

Vår bevegelse har gjort feil, men vi har utvikla bevegelsen på områder det før ikke var bevegelse. MLG har aldri skjult sine feil. Vi har tatt dem fram, analysert årsakene til feila og gått videre med en riktigere politikk.

ikke over hodet på folk i korridorer og sekretariater. Var ikke dette en kime til grasrotlinja? Marxist-leninistene, i hovedsak innfor Arbeiderkomiteen, gikk i brodden for prøveavstemninger, demonstrasjoner og politiske streiker. Dette var en mektig kraft i reisinga av motstanden blant fagorganiserte. Disse politiske initiativene sammen med en omfattende analyse av imperialismen var faktisk en grunnstein for den faglige kampen, for kampen mot høyre-sosialdemokratene. Vi var uhyre konsekvente i dette arbeidet, som ble våpenet mot LO-kongressen. Det var iallefall ikke USF. De politiske streikene fikk stor strategisk betydning mot de økonomiske skremslene som borgerne kjørte fram. Vi kan i fleng nevne flere initiativ.

ER MARXIST-LENINISTENE EN GJENG VINGLEPAVER?

FORTSETTELSE SIDE 3

ER DET SLIK BORGERSKAPET OG SF OPPFATTER STALIN?

"Sosialisten" vil ha det til at ml-erne stadig skifter linje, at det er umulig å vite hvor vinden blåser hen med oss. Vi er upålitelige. EEC-kampen og vårt arbeid mot EEC-edlemskap skal være beviset. Vi er illige til å legge fram til offentlig skue vår politikk, vi mener at vår innsats tåler vann. Dessuten tror vi at våre bragder og våre feil allerede er kjent og vurdert. Det er mulig at "Sosialisten" er i utakt i så måte.

STRATEGI I EEC-KAMPEN

SUF erklærte i 1967 konsekvent kamp mot EEC. EEC var monopolenes og imperialismens allianse. Erklærte dette som en patriotisk kamp. Dette var det ikke alle som gjorde. Spørsmålet om Nordøk som springbrett til EEC splittet bl.a. Rød Front og Sosialistisk Front i valgkampen i DNS våren -70. På et tidlig tidspunkt la vi fram vår strategi for motstandskampen. EEC måtte knyttes til folks daglige liv, til aktuell politikk. Derfor vekt på dyrtid og EEC-forberedelser fra norsk EEC-vennlig monopolkapital. Dette var ikke noe uvesentlig bidrag. Et annet viktig prinsipp som vi sloss for den gangen var at kampen må føres og organiseres av folk på grunnplanet,

Enhhet for folket -eller spill for galleriet?

Universitetet MLG har etter folkeavstemninga arbeidet hardt for å samle venstresida på de konkrete oppgavene folket står foran. Vi har lagt fram vårt syn på åpne møter og i forhandlinger med andre organisasjoner. Vi har lagt særlig vekt på å få overenskomst med USF fordi enhet mellom oss er nøkkelen til å samle hele venstresida. Vi

har støtta Rød Front i dens arbeid for å samle venstresida i DNS på den folkelige kampens grunn.

SAMLA ER VI STERKE

Fromme og velmente ønsker bringer ikke resultater i klassekampen. Det gjør bare målbevisst organisatorisk arbeid som samler alle krefter som støtter en sak. Derfor

er front samarbeid tvingende nødvendig om vi skal oppnå resultater i kampen mot moms, mot forurensning, mot EEC-tilhengernes utviklingsavtale, mot Ottosen-komiteen og Ny lov om lærerutdanning. De ideologiske skillelinjene som finnes må sjølsagt diskuteres,

FORTSETTELSE SIDE 2

Avisa til MLG

UTGITT AV MARXIST-LENINISTISKE GRUPPER PÅ UNIVERSITETET

ANSVARLIG UTGIVER:

JO WENNESLAND

HVA VIL MLG

Hvilken politikk har MLG for oss? Kan vi stole på kommunistene? Dette er spørsmål som blir stilt, særskilt i samband med kampen om enhet i DNS.

MLG er en ung organisasjon på Universitetet. Vi har ennå mye foran oss i arbeidet for å vise hva vi vil og hva vi duger til. Likevel vil vi hevde at vi har en politisk historie her med hard kamp for å verne om våre kår og vinne folk for sosialismen og revolusjonen. Marxist-leninistenes arbeid i SUF (m-l) gjennom mange år er et godt grunnlag å bygge et parti på.

Vi mener det er nødvendig å drive kommunistisk arbeid på vår arbeidsplass Universitetet. Her finnes hovedtyngden av landets studenter, her er en stor gruppe arbeidende intellektuelle, her finnes en tallrik funksjonærgruppe og her finnes ikke så få arbeidere. Alle disse gruppene har sine interesser å sloss for, og blant dem finnes svært mange som vil sloss for sosialismen. Det er vår plikt å gå i spissen for dette.

Vi mener at hittil er det ingen politisk organisasjon som har stilt politikk for alle disse gruppene, og langt mindre kunnet skape enhet mellom disse. Å sloss for solidaritet, enhet og disiplin blant intellektuelle er nødvendig. Å kunne bli en tjener for de proletariske laga og forene disse to gruppene er nødvendig. Å kunne knytte bånd til resten av det arbeidende folket har alltid vært en svakhet hos intellektuelle. Dette vil vi sette krefter inn på å klare.

Sosialisten extra påstår indre alvorlige problemer i m-l-bevegelsen. Et holdpunkt for dette er «svak ekstern aktivitet». Vi tror at en sanndruelig vurdering av vår innsats i valgkampen i september ville stille dette i latterlighetens lys. At vi makter samtidig å gjøre så omfattende interne oppgaver som klasseanalyse, programmatisk diskusjoner, utvikle politikk på nye områder, kan ikke bety indre splittelse. At slike ting blir påstått må bety ønsketenkning eller vilje til å skade oss. Ut fra sin urimelighet regner vi påstanden i *Sosialisten* for å være et typisk utslag av den blindgata den er kommet inn i: et glipp.

Det er riktig at MLG på Universitetet ikke har latt sitt navn skrive på enhver vegg. Vi lanserer ikke oss sjøl gjennom proklamasjoner. Vi har jobbet oss inn gjennom praktisk politikk. Alle vil vite at vi har tatt viktige initiativ i EEC-kampen, om Statsbudsjettet og i kampen for enhet. Vi velger å overse at dette siste blir kalt «kyss og klem-linja». Folk som kjenner fagforeninga her oppe vil vite at marxist-leninistene også satser på å gjennomføre en riktig politikk der. Ellers har vi lagt vekt på å vinne breiest mulig politiske og organisatoriske røtter blant alle lag på Universitetet. Ingen andre enn våre felles fiender behøver å frykte resultatet av dette.

Dette nummeret er det første av den avisa vi vil gi ut jevnlig på Universitetet. Dette er en viktig måte å spre vår politikk på. Avisa vil legge vekt på å ta opp alle gruppers problem, og markere veg til å løse disse. Spaltene skal være åpne for alle synspunkter og saker.

Gjennom avisa vil vi føre kamp for vårt syn på grunnleggende politiske oppgaver. At dette nummeret er konsentrert om vår enhetspolitikk og DNS, er eksempel på det. Vi oppfatter dette som helt avgjørende for å kunne forene alle krefter mot de omfattende angrep som rettes mot Universitetet, og vi oppfatter det som avgjørende om vi skal forene oss med resten av folket i samlet kamp mot imperialisme og monopolkapital. Dette er intet taktisk krumspring.

Enhet for folket ...

FORTSETTELSE FRA FØRSTE SIDE

men innafor ramma av enhetsgrunnlaget. Ulike syn på langsiktige kamper må ikke hindre at vi står sammen på saker vi er enige om!

DNS står sentralt i dette bildet. Rød Front har helt rett når de sier at enhet i DNS på grunnlag av felles standpunkt til de konkrete kampoppgavene vil skape et fruktbart grunnlag for enhet i praksis, at ei samla venstreside ville kunne videreutvikle DNS sin innsats i samfunnet kraftig. Kamp om makta i DNS mellom progressive med kamp mot hverandre som det sentrale vil splitte frontene og trekke kreftene bort fra innsats i klassekampen. Derfor vil enhet eller splittelse i DNS avgjøre hvilke arbeidsforhold vi får i enhetsbestrebelsene utafør DNS.

SPLITTA ER VI SVAKE

Hendingene dette semesteret skulle vel nettop bevise dette. Sosialistisk Front/Grønt Gras har satt uenighet i fokus - ikke uenighet med Rød Fronts plattform, men med ml-bevegelsen. Siste nummer av *"Sosialisten"* er et langt steg ut på denne galeien.

"Sosialisten" har tidligere i høst lagt fram forslag til kampen framover og konkludert med nødvendigheten av frontsamarbeid. Nå etter at vi har lagt fram våre forslag til enhet, tar *"Sosialisten"* overhodet ikke opp de oppgavene vi står foran!! De blåser bort forhandlingene MLG og SUF(m-l) har hatt med USF om disse sakene som "tilfeldig sjarmoffensiv". De feier bort Rød Fronts plattform som et "mer eller mindre tilfeldig og utvanna enhetsparoleprogram".

USF - hvordan skal det være mulig å slå tilbake Ottosen-komiteen uten å forene alle krefter som vil kjempe mot statens angrep på universitetet?

USF - hvordan skal dette oppnås uten at ml-bevegelsen og USF har forhandlingsmøter?

USF - bør ikke arbeidet i DNS bygge opp under og styrke en slik enhet?

ER DET PRINSIPIELLE HINDRINGER FOR FRONTSAMARBEID?

Om ikke *"Sosialisten"* viser noen synderlig interesse for dagens oppgaver som grunnlag for enhet, så viser den desto større iver i å grafse i usammenhengende saker i historia og Stalin. De spør etter et oppgjør med det teoretiske grunnlaget vårt. Betyr det at dere ser felles ideologi som kriterium for samarbeid? I så fall kan ikke SF samarbeide med andre enn seg sjøl. Men så lenge dere samarbeider med oss i frontsammenheng går vi ut fra at dere som oss ser enhet i konkrete saker som grunnlag for fronten.

Stalin og ml-bevegelsens forhold til Kina har i dag like lite med

enhet i DNS å gjøre som Grønt Gras sitt forhold til proletarietets diktatur. Det er ikke det saken dreier seg om - så hold det utafør denne debatten. Det saken dreier seg om er at Kritisk uke som Grønt Gras lanserte dessverre ble tatt av vinden, at de anti-kapitalistiske kampene som *"Sosialisten"* lanserte i oktober ser ut til å ha forsvunnet sporeløst i valgkampen i DNS - mot Rød Front.

SKIFTER ML-ERNE STADIG LINJER.

"Sosialisten" er meget opptatt av å rote til historia vår, å rope enkeltstående tilfeller ut til prinsipper, trekke ting ut fra sin sammenheng for å sidestille dem med andre ting som også tas ut fra sin sammenheng. Dette er etter vår mening et dårlig utgangspunkt for diskusjonen om enhet i framtida.

For å vise hvor vi havner hen vil vi ta utgangspunkt i SFs historie og i ting som faktisk har skjedd, i motsetning til *"Sosialistens"* oppkok.

- I 1968 var SF-representanter på Stortinget for Nordøk - i dag er SF mot frihandel.

- I 1969 brøt SF plutselig med Solkom og angrep fronten i ryggen.

I dag jobber SF-ere bra i Solkom på frontens grunnlag.

- I 1968 var SFs faglige leder for tidsstudier og rasjonalisering, i dag er SF utvetydig imot.

- På sosiologi i høst krevde SF at kampen mot statsbudsjettet måtte være erklært anti-kapitalistisk - noen timer senere gikk de fra dette standpunktet. Osv., osv.

Dersom dere er så opptatt av historia - lær deres egen først.

DEN "NYE" ENHETSPOLITIKKEN

"Sosialisten" kaller vår enhetspolitikk en helt ny "linjevri". Når ble det noe nytt at vi har forhandlingsmøter med andre partier om felles opptreden, felles resolusjoner o.l.?

Allerede Rød Front-styrene våren og høsten -71 tilbød USF plasser i styret uten å møte respons.

I Vietnamarbeidet har ml-ere og SF-ere gått i brodden for å trekke Vietpambevegelsen til felles opp-tredet med Solkom.

Hva er så det nye? Det nye er at vi i dag sluss mer målbevisst for enhet på venstresida, fordi den manglende enheten i dag er en alvorlig hemsko for å kunne utvikle den folkelige kampen. Det nye er at vi gjennom EEC-kampen som så mange andre har lært hvor sentral parolen "foren alle krefter som lar seg forene" er for å oppnå resultater i klassekampen. Det nye er at vi i dag tar alvorlig på å kvitte oss med sleiver i enhetsfrontpolitikken - ikke bare hos oss sjøl, men også hos andre.

Er ml'erne en...

FORTSETTELSE FRA FØRSTE SIDE

Kamp mot forhandlingsresultatet. Prinsippfast kamp mot forkludring av vøteringstemaet. Massekonferanser som metode for spredning av politikk. Venner i USF, vi har dradd sammen i EEC-kampen. Å hevde noe annet må være blind manns tale. På viktige punkter har vi til og med dradd i spissen. "Sosialisten" legger fram en rekke såkalte eksempler fra EEC-vinglinga vår. Vi skal ta for oss de viktigste.

NASJONALE SPØRSMÅL OG FOLKEBEVEGELSEN

Her skal vi vurdere kritisk ut fra helheten. DNS (Rød Front) holdt 17.mai-møte 1970. Sigurd Allern hadde appell om nasjonal sjølråde rett. En artikkel i et nummer av Klassekampen la fram et feilaktig syn på sjølråderett. Det påfølgende nummeret tok avstand fra artikkelen. Er denne artikkelen de det eneste vi har sagt og gjort? Å bruke dette som grunnlag for å beskrive vår politikk er halsesløs gjerning. Er enkelte artikler i Klassekampen nr.10 1970 toppen av isfjellet som vi siden gjennom iherdig innsats mot EEC har forsøkt å skjule?

Vårt syn på sjølråderett og vår feilaktige politikk overfor Folkebevegelsen ble grundig diskutert og vi gjorde offentlig sjølkritikk. Dette skulle være kjent av de fleste.

Vi gjorde feil, ja. Men skal dette hindre samarbeid nå? Vi skal minne litt om den tida.

Etter SFUs landsmøte november -70, kom det nyvalgte styret sammen med SUF(m-l)s sentralkomite og drøftet forholdet mellom de to organisasjonene, Vietnamarbeid og EEC. Det var den gangen. Lasse Efskind, nestformann i SFU da, var til stede på stiftelsen av AKMED. Framtredende faglig politiker i SF, Karl o. Richardsen, fungerte i AKMEDs ledelse helt fram til slutten av november. USF, da vi gjorde våre feil kunne vi samarbeide. I dag etter at dette er rettet opp både i teori og praksis er feila blitt himmelropende hinder.

Hvem har plettfri fortid? Var ikke USF med på felles resolusjon 19/10

1970 i DNS der vi ikke uttrykte støtte til FB, men ensidig til FSF i arbeidet for å danne en AKMED? Vi sier ikke dette for å dele skyld. Vi vil vise hvilken politisk situasjon vi handlet i. Det var ingen som hadde sin sti rein den gangen, om vi skal legge lærdommene i dag til grunnlag.

MOTSTANDERE PÅ STORTINGET

Vi er i dag enige om at grasrota presset stortingsfolk til å bli motstandere, og at grasrota forsvarte dem.

Våren -71 drev FB intenst arbeid for å få stortingsmenn over på nei-sida. Vi kritiserte dem for det, seinere

uttrykte vi støtte til motstanderne på Tinget. Dette blir kalt opportuniste. Saka dreier seg om hvordan vi prioriterer innsats. Våren -71 var oppgava å reise massiv motstand rundt om i landet. Ikke å konsentrere seg om tingmenn. Våren -72 fantes en landsomfattende motstand. Da var det dennes plikt å støtte tingmennene til fortsatt motstand. Ikke den viktigste oppgaven, men nødvendig. Den som ikke ser forskjellen på disse to taktiske situasjonene må være dogmatiker eller vrang.

STUDENTENE UT I BYDELENE

kontaktutvalget slo høsten 71 fast at seieren på Universitetet var vunnet. Vi gikk i mot dette. Universitetet var vår arbeidsplass/ studiested med 20 000 mennesker. Vi gikk inn for å styrke motstanden her. Vi gikk i brodden for uravstemming i NSU og politisk streik på Universitetet. Resultatet av dette så vi da valgkampen kom igang i sommer. Svært mange studenter gjorde en imponerende innsats. Dette var resultatet av en gjennomgående politisk mobilisering og organisering her oppe. Dette er to klart forskjellige politiske situasjoner og vår linje var nettopp den som kunne sikre mange og dyktige folk akkurat når det trengtes.

GRØNT GRAS

Vi har aldri anklaga USF for ikke å skjønne at hovedsida ved GG var deres "fascistiske tendens". Dette er en

grov påstand som vi krever dokumentert eller trukket tilbake. Vår analyse var at GG's linje i vår var et umodent sammensurium av motstridende "populistiske" argumenter. På den ene sida skulle levestandarden til det norske folket ned, på den andre sida kunne det være riktig med lønnskamp. Vi sa at enten måtte de gå til høyre og få fascistiske trekk eller så måtte de gå til venstre. Stillstand var umulig. Grønt Gras har gått kraftig til venstre. Hvorfor skulle ikke vi ut fra dette kunne gå til styresamarbeid?

HVORFOR DISSE VILLE ANGREPA

"Sosialisten" er febrilsk ute etter å sverte oss på et tidspunkt da vi slåss for enhet. Møtsigelser i frontene blir forvrengt og blåst opp som om de alle var på randen av kollaps. Tjener dette enheten og kampen. Påstander blir i det ene øyeblikk slengt fram, for i det neste å bli gått fra. Det kommer fram ville spekulasjoner om at MLG er på sammenbruddets rand. Hva kan hensikten med slikt vrøvl være? Hva med de folkelige kampene dere ville ha fronter på? Krever ikke disse enhet. Når dere sier dere vil enhet er vi villig til å ta det seriøst. Vi krever at våre forslag om enhet blir tatt alvorlig. Ellers vil den nødvendige enhet på de oppgaver vi sammen har stilt aldri oppstå!

Spørsmål ...

FORTSETTELSE FRA BAKSIDA

da stå sammen med Rød Front om enhet i DNS, mot monopolkapitalen, mot imperialismen og for å sette DNS i folkets tjeneste?

FOREN ALLE KREFTER SOM LAR SEG FORENE USF! Dere vender saken på hodet når enhet i DNS diskuteres. Derø vender øynene nærsynt på fortida, fordreier vår historie, men ser ikke på folkets kamp i framtida. Dersom dere skulle bruke samme metode på Grønt Gras og AUF ville dere måtte komme fram til at det var umulig å samarbeide med andre enn dere sjøl, kanpt nok det. Eller har dere funnet ut at Soma og Skjærpe har ei mer lysende fortid i folkets tjeneste enn oss?

Vi sier: Foren alle krefter som lar seg forene i kampen mot monopolkapitalen. Vi sier: Bare klassefienden tjener på at de progressive kreftene splittes i kampen. For venstresida står idag mer enhetlig på de konkrete kampoppgavene enn noen gang. Er det ikke en forbrytelse av folk som kaller seg marxister ikke å tømre den enheten sammen til enhet i praktisk handling? Vi mener det! Vi vil mene det samme til våren og neste høst, vær trygg! Derfor forlanger vi konkrete svar av dere: Hvilke betingelser stiller dere for å få et enhetlig styre på dette grunnlaget i DNS?

MLG som i løpet av 1973 vil opprette et nytt kommunistisk parti i Norge — har utgitt en ny grunnsirkel i den vitenskaplige sosialismens teori.

Sirkelen baserer seg på fem kortfattede hefter som blant annet tar opp:

- Klassemøtsigelser i Norge.
- Hva er utbytting?
- Imperialismen.
- Forslag til program for revolusjonen i Norge.
- Proletariatets diktatur.

Kontakt en ml'er du kjenner på jobben eller hjemstedet, eller skriv til Klassekampen, Boks 6179, Etterstad, Oslo 6.

BLI MED PÅ STUDIER I MARXISMEN-LENINISMEN!

Spørsmål som bør avklares

SVAR PÅ «SOSIALISTEN» S EKSTRANUMMER

Siste "Sosialisten" stiller oss en del spørsmål. Hva disse har med enhet i DNS eller enhet i kampen mot momsen å gjøre er vanskelig å forstå, men vi skal svare dere fordi skribleriene deres gir grunnlag for en del tvil om hva ml-bevegelsen står for, og vi mener det er viktig å oppklare slik tvil for på lang sikt styrke samarbeidet mellom MLG og USF.

TAKTISKE «HOVEDFIENDER»

La oss slå fast en ting! MLG har aldri hatt noe vedtak om at SF er "den taktiske hovedfienden". SUF(m-l) har hatt et slikt vedtak etter bruddet med SF i -69. Ingen som opplevde bruddet kan benekte at SF/NKP-ideologien da var den viktigste å ta kampen mot for en ny ml-bevegelse som ikke lenger hadde høyre-sosialdemokratiske illusjoner. I dag kan vi ikke akkurat se deres ideologi som noen overhengende fare. Men i den daglige klassekampen har vi ikke sett - og ser heller ikke SF som noen allmenn taktisk "fiende". Ett unntak i studentpolitikken: Da SF-erne gjennomførte sitt reaksjonære angrep på Solkom i 1969 måtte deres politikk hardt bekjempes. I det spørsmålet var dere da den viktigste fienden. Men både vår og deres historie har vist at vi i de fleste klassekampsaker i dag kan være taktisk allierte i en felles kamp mot vår - og folkets - felles hovedfiende: imperialismen, monopolkapitalen og staten.

Det kan også finnes muligheter for at vi kan bli strategisk allierte. Hvis SF utvikler seg til venstre, kan vi stå sammen også i kampen for et sosialistisk Norge. Vi ønsker enhet og folket trenger det.

Dette bør være utgangspunktet for en diskusjon mellom SF og MLG. Så til spørsmåla!

ER VI MARXISTER ELLER DOGMATIKERE?

"Deres forhold til marxismen har til nå vært preget av dogmatisk etterplapring etter klassikerne" sier "Sosialisten". For å "etterplapre" Mao: "Marxismen er ikke et sett dogmer, men en rettesnor for handling." Vi ser på marxismen-leninismen som en oppsummering av arbeiderklassens erfaringer til nå og som en metode for å analysere

vårt eget samfunn. Til dette bruker vi Marx-Engels' dialektisk-materi- alistiske verdensanskuelse. Vi kaller det en verdensanskuelse fordi det er det det er, f.eks. til forskjell fra idealismen. Den kan nemlig hjelpe oss i å gi svar på de spørsmåla vi som marxist-leninister må ta standpunkt til.

STALIN ER FORTSATT EN STOR REVOLUSJONÆR

Dette gjelder også forholdet til Stalin. Bruk denne metoden til å analysere hva Stalin har skrevet, hva SUKP(b) har gjort for verdens folk og særlig for det russiske under hans ledelse. Se hva dere som marxister kan lære av Stalin i hans kamp mot 5. kolonnen i Sovjet og truselen om intervensjon fra imperialistmaktene, og lær også av feilene som ble begått. Når dere bruker Mao mot Stalin i studie- sirkelene deres er dette forfalskning. Mao har lært av Stalin på marxistisk vis, brukt de ubetinga gode sidene i oppbygginga av et sosialistisk Kina, lært av feilene. Hva er det USF har lært av og om Stalin? De benytter seg av usannheter i sin "marxistiske" kritikk som er produsert av Trotski og borgerskapet. Grunnlaget for denne hetsen ble lagt i McCarthy-tida, i Norge under Håkon Lies ledelse. Hadde de kommet med sin hets før dette ville arbeiderklassen ledd av dem. Mener virkelig USF at Sovjet ikke var et sosialistisk land i 1930? Mener de at Trotski og McCarthy er et godt utgangspunkt for "marxistisk" kritikk av Stalin? Vi krever svar.

FÅR VI VÅR POLITIKK FRA KINA?

Nei, "Sosialisten", vi gjør ikke det! Men vi tillemper de erfaringer som Kinas Kommunistiske Parti har gjort i kampen mot den japanske imperialismen, for revolusjonen og i bygginga av sosialismen på norske forhold. Derfor er vi også i stand til å lage vår egen politikk som er uavhengig av om Kina gjør feil eller ikke. Og skulle Kina gjøre feil vil vi ikke løpe til VG med kritikken, særlig ikke i dag hvor borgerlig presse over hele verden prøver å så tvil om Kinas utenrikspolitikk. La oss f.eks. ta Nord-Vietnam, et

sosialistisk land som vi støtter, og som vi tror også SF støtter. Da Nord-Vietnam støttet Sovjets invasjon i Tsjekkoslovakia, fløy vi ikke til VG med kritikk og voldsomme angrep på dem. Vi kunne sjøl stå fram og ta avstand fra Sovjet, uten å måtte markere noe "tredje standpunkt" hvor vi måtte ta avstand fra både sosialismen og imperialismen.

Vi ser ikke noe behov for å foreta noen "grenseoppgang" mot Kina slik som Tore Linne-Eriksen krever. Kina er i dag verdens folks støtte nummer en. Vi er stolte over at Kinas Kommunistiske Parti er vår allierte i kampen for sosialismen.

Universitetet er økonomisme. Det ville det vært hvis vi sa til studentene: "Dere må la kollegiet finne ut hvordan studiene skal organiseres, sjøl må vi bare sikre oss høye nok lån." Husker dere kampen mot statsbudsjettet i fjor høst? Hvem var det som stod for økonomismen der? Var det ML-erne som gikk inn for at vi skulle vise staten at vi hadde gjennomskuet hva slag angrep dette var, eller var det de som var livende redde for å antagonisere forholdet til staten, som ikke ville at vi studen-

nettopp for å bruke for mye tid og spalteplass på å bekjempe SF, NKP og MAG(?!). Nå kritiserer dere oss for det stikk motsatte!! Bestem dere for hvilket av disse to argumenter dere vil bruke!

Dere kaller oss "økonomister." Fordi vi ikke sidestiller fagkritikk med kamp mot Ottosenkomiteen og statsbudsjettet. Vil dere virkelig påstå at å slåss mot et politisk angrep på mener det vil være hårreisende å prioritere dette framfor å slåss mot de av kapitalens framstøt som tar sikte på å stoppe slik virksomhet for godt. Vi er ikke villige til å binde hendene på ryggen før vi skal begynne kampen.

VI ØNSKER IKKE FRONTENE SOM UNDERBRUK AV PARTIET

Først har dere oss mistenkt for å ha blitt dogmatiske opportunister, med ønske om breie fronter og apolitiske plattformer uten anti-kapitalistiske perspektiver, samtidig beskylder dere oss for å ha sett på fronter som underbruk av partiet, prega av både politisk og organisatorisk sekterisme.

Ekstra Sosialisten

organ for Universitetet SF - utgitt med støtte fra Studentersamkingsneden - ansvarlig redaktør G. Lorentzen 2. årg.

M-L'ernes stadige linjeendringer: Grunnlag for samling i DNS?

Marx-Engels' dialektisk-materi- alistiske verdensanskuelse. Vi kaller det en verdensanskuelse fordi det er det det er, f.eks. til forskjell fra idealismen. Den kan nemlig hjelpe oss i å gi svar på de spørsmåla vi som marxist-leninister må ta standpunkt til.

Universitetet er økonomisme. Det ville det vært hvis vi sa til studentene: "Dere må la kollegiet finne ut hvordan studiene skal organiseres, sjøl må vi bare sikre oss høye nok lån." Husker dere kampen mot statsbudsjettet i fjor høst? Hvem var det som stod for økonomismen der? Var det ML-erne som gikk inn for at vi skulle vise staten at vi hadde gjennomskuet hva slag angrep dette var, eller var det de som var livende redde for å antagonisere forholdet til staten, som ikke ville at vi studen-

nettopp for å bruke for mye tid og spalteplass på å bekjempe SF, NKP og MAG(?!). Nå kritiserer dere oss for det stikk motsatte!! Bestem dere for hvilket av disse to argumenter dere vil bruke!

ter skulle gjøre dette til en politisk kamp mot en felles fiend? Nei, kjære "Sosialisten," når dere bruker begreper som økonomisme, bør dere vite hva som ligger i uttrykket. Det har ingen ting med økonomisme å gjøre, å prioritere kampen mot de alvorligste angrepa på universitetet. Fagkritikk og progressiv forskning er et viktig middel i kampen mot borgerskapets ideologiske herredømme, men vi

TEORETISK KAMP ER NØDVENDIG

Vi har med grunnlag i marxismen som verdensanskuelse lagt fram et utkast til prinsippgram for den norske revolusjonen og et arbeidprogram for kampen i dag, under kapitalismen. Kjære "Sosialisten," les dette, kritiser dette, bruk det, svar på om vi ikke har et konkret grunnlag som kan bringe oss begge framover mot revolusjonen og som kan gi oss begge grunnlag for enhet i dagskampen, istedet for å stille demagogiske spørsmål av typen: "Når skal dere forstå nødvendigheten av den teoretiske kampen? Innledningsvis kritiserer dere oss

For kanskje å gjøre oss skyldig i "dogmatisk etterplapring" sier Dimitrov at det er helt avgjørende for arbeiderklassens kamp at den har valgte organer som står utafør partiet, som er massenes egne organer. Vi mener enheten på toppen må springe ut av enheten lokalt på konkrete saker, der er derfor vi vil at vi skal stå sammen, alle som slåss mot samme fiende, nettopp i DNS.

Og til spørsmålet om "degenerering til reformisme" fordi om frontene er apolitiske og uten analyse. Slapp av, tenk dere om!! Er dere ikke på tynn is nå? Mener dere virkelig at Rød Fronts plattform ikke slår fast hvem fienden er, nemlig monopolkapitalen og imperialismen. Hvordan kunne SF jobbe i FB, når FB ikke hadde noen anti-kapitalistisk analyse av hvem fienden var? Hvorfor kan dere ikke

FORTSETTELSE SIDE 3